

ČO AK MÁM... POVOLANIE K ZASVÄTENIU?

Program METANOIA, 15. časť, úvaha na triworkshop po 24. lekcii

www.inky.sk

verzia 7. 1. 2020

... alebo uvažovanie o tom, čo pre nás sprvu býva často až nemysliteľné.

BOŽIE SLOVO:

(Mk 1,14.16-20)

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Marka: *Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. Ježiš im povedal: "Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí." Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána - aj oni boli na lodi a opravovali siete - a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeníkmi a išli za ním. Počuli sme Božie slovo!*

ÚVAHA od Bevila Bramwella:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 379, 425, 455, 683)

Povolanie ku kňazstvu či k rehoľnému životu je niečo skutočne krásne. No rozlišovanie, či má niekto naozaj povolanie, je veľmi dlhá cesta. Skôr, než oslovíš príslušné inštitúcie, je dobré pravidelne tráviť čas pred Najsvätejšou sviatosťou. A modliť sa osvedčené modlitby, ako je napríklad modlitba pred omšou a po omši od Tomáša Akvinského.

Keď sa tvoja modlitba začne prehlbovať, všimni si svoj život – dokážem slúžiť ľuďom? Možno skús nejakú formu sociálnej práce. Napríklad môžeš pomáhať vo výdajni jedla, hodinu či dve do týždňa. Potom si všimni, či ťa nespúťáva nejaký hriech. Nemámiš čas ohováraním, nadávaním na iných či všakovakým unáhleným posudzovaním? Dokážeme zabíjať čas pretriasaním či sledovaním vecí, ktoré pre nás ako pre potenciálnych služobníkov Cirkvi nie sú vhodné. Toto je pravá chvíľa na očistenie svojho času.

Sviatosti sú absolútne nevyhnutné: pravidelne chodievaj na omšu, prirodzene, budeš si musieť nájsť farnosť, kde sa omša slávi podľa Rímskeho misála a káže sa o čítaniach. Námaha s tým spojená ti odhalí množstvo problémov v Cirkvi. Neboj sa. Ak máš povolanie, máš povolanie.

Cirkev už nie je taká jednoliata, aká možno bývala v 50-tych rokoch. Preto sa prosím hneď na začiatku rozhodni ísť za svojim povolaním v súlade s náukou Cirkvi a slúžiť ľuďom ako kňaz či rehoľná osoba v spoločenstve s Cirkvou. A napokon je potrebné chodiť pravidelne na spoveď. Používaj niektoré z predtlačných spytovaní svedomia.

Rozlišovanie povolania ti okrem iného dost pomôže vytriezviť z naivity. Zhruba 60 percent laikov a rehoľníkov v Cirkvi nežije podľa cirkevného učenia. A kňazi, ktorí im slúžia, pravdepodobne tiež nie. Práve v tomto teréne musíš rozlišovať svoje povolanie a nakoniec aj pracovať.

Okrem štúdia pravého učenia Cirkvi a jeho poslušného zachovávaní si treba uvedomiť ešte jedno: rozlišovanie a príprava budú občas ťažké. Tým sa zrelosť tvojho povolania preverí. Nasledujeme niekoho, kto bol ukrižovaný!

Prejdeš skúškou viery. Určite stretneš ľudí, čo majú pravú vieru, aj niektorých, čo ju nemajú, no i tak budú chcieť zasahovať do tvojho rozlišovania a do tvojej prípravy. Občas budeš mať naozaj pocit, že si sám. To nie je pravda! Nech už sa proces rozlišovania skončí akokoľvek, Kristus je s tebou, je ti bližšie, než si ty sám (či sama) sebe. A v reholi či diecéze, o ktoré máš záujem, nájdeš aj ľudí, čo zmýšľajú podobne ako ty.

Veľkým prekvapením budú rozdelenia medzi ľuďmi, s ktorými budeš mať dočinenia. Celé skupiny kňazov a rehoľníkov neveria učeniu Cirkvi, aj keď o tom nikomu nehovoria. Je to ako pracovať pre IBM a bokom predávať Apple. Títo ľudia si poisťujú svoje živobytie. Podľa mňa je to nečestné, ale ja vlastne pochádzam z inej kultúry. To ťa možno trochu sklame, no títo ľudia sa len tak nevyparia, a preto sa budeš musieť naučiť s nimi žiť. Nakoľko dokážem posúdiť, ich cieľom je asi premeniť Cirkev na nejaký bezpohlavný kongregacionalisticko-protestantský zbor.

Možno ťa tiež prekvapí, koľko homosexuálov je medzi kňazmi a rehoľníkmi, ako aj celá homosexuálna subkultúra. I v tomto prípade sa budeš musieť naučiť pracovať v danej situácii. Povolal si ťa Boh! Za svojim povolaním ideš v reálnej Cirkvi, nie v nejakej idealizovanej verzii, kde je všetko príjemné a jasné. Ak mohol vo svojej dobe zažiarit svätý Vincent de Paul vo francúzskej Cirkvi, dokážeš to aj ty dnes.

Zmení sa aj tvoj voľný čas. Zvykneš ho tráviť určitým spôsobom. Niektorí kňazi a rehoľníci sa snažia uchovať si tieto zvyky aj po vysviacke či sľuboch, no tento prístup sa zakladá na presvedčení, že kňazstvo či rehoľný život je len práca na polovičný úväzok. A to rozhodne nie je; je to spôsob života, celý život žitý s Kristom. Morálne lepšie je formovať svoje voľnočasové aktivity až keď pochopíš, o čom kňazstvo či rehoľný život vlastne je. Toto správne chápanie ti neskôr pomôže zvoliť si aktivity, ktoré ťa budú ako kňaza či rehoľníka budovať, a nebudeš si len pestovať štíhlu líniu či hovieť vo vlastnom pohodlí.

Možno skús radšej tráviť viac času aktívnym budovaním spoločenstva viery v prostredí, v ktorom žiješ. Ak máš návyk chodiť do reštaurácií a pod., asi ho bude treba nahradiť činnosťami, ktoré sú väčšmi v súlade s kňazským či rehoľným životom – a okrem toho sú aj oveľa naliehavejšie a podobnejšie Kristovi. Vyprosujem ti pri tvojom rozlišovaní Božie požehnanie!

P. Bevil Bramwell OMI PhD (bývalý dekan na Catholic Distance University a autor kníh)

UVAŽOVANIE od Inkyho

Jedna z veľkých prekážok Božieho volania je naša vlastná uzavretosť.

Niekedy to môže byť akýsi prirodzený stav, presvedčenie, že mňa sa niečo také ako kňazstvo či rehoľa týkať nijako nemôže – nie som na to dost dobrý, dost „svätý“, nábožný a podobne.

Inokedy to môže byť strach – a křčovitá snaha držať sa modelov, ktoré vidíme vo svete okolo seba: chcem byť slobodný, nezávislý, urobiť si výšku, dobre zarábať, užívať si života, veru aj ten sex,... a tak radšej o možnosti, že by Boh so mnou mohol mať iný plán, ani neuvažujem! Akoby som chcel Boha umlčať.

A niekedy je to možno len úplná neznalosť – tieto veci sú tak úplne mimo môjho života, že mi niečo podobné ani na um nezide!

Prvá otázka, ktorú si musíš dať, teda znie: Verím Bohu? Naozaj verím svojmu Bohu? Až natoľko, že Mu dovolím „kecať“ do mojej budúcnosti, do vecí tak zásadnej, ako voľby môjho životného stavu? A som ochotný Ho v tom počúvať? Počúvať, a keď na to príde – poslúchnuť?

Som teda ochotný poslúchnuť Ho, keď ma zavolá do manželstva, do kňazstva, alebo do rehole alebo aj k službe slobodného „singla“ v Cirkvi – a súčasne nebyť sklamaný a smutný, ak ma nezavolá tam, kde by som sa rád videl ja?

Toto je dôležité! Kľúčové: najprv každú z týchto možností pripustiť ako MOŽNÚ – a potom, spolu s Bohom, začať bez predsudkov a veľmi otvorene zvažovať (a počúvať a modliť sa za to!), kam ma Boh volá – pretože bez ohľadu na to, či to bude rehoľa, kňazstvo, alebo manžel(ka), je dôležité, aby to vždy bol výsledok Božieho volania a aby som mal, nakoľko sa to dá, istotu, že to bolo naozaj Boh, ktorý ma vo svojej múdrosti a láske na túto dráhu „vystrelil“.

ÚLOHA:

Počas deviatich dní sa spoločne alebo každý sám modlite novému za spoznanie svojho povolania!

Ak je to možné a vhodné, stretnite sa ešte raz, mimo „bežného“ tria a porozprávajte sa o tom, čo ste počas nej zažili (a začuli), i o svojich strachoch, nádejach, všetkom, čo s touto vecou súvisí!